

• FØROYA • SOCIAL-DEMOKRAT

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRÓÐURSKAPUR

Nr. 33.

Lýsingarprísir fyrri pettegri: 30 oyr. á forsiðuni,
20 oyr. á 3. og 4. síðu. Við stórra lýsingum fæst
avsiðtúr í prísinum.

Tírsdag hin 18. august 1931.

Kostar kr. 1,50 fjórðingsárið + Porto. Blaðið
verður bílagt á posthúsinum, brevsværnaðum
og skrivstovuni. Telf. 143.

5. árg.

Tandlæge BREND
træffes 11—5. Telf. 114.

Gallsótt sambandsins.

**Sambandið líkist sær sjálv-
um, bæði táíð boð skulu
berast — og táíð tað sigur
okkurt sjálvt.**

„Dimma“ brigdar Føroya javn-
aðarmonnum at skifta sinn og
hug í tjóðskapsligum málum.

Javnaðarmenn og spurningurin um
føroyskt rættarmál.

Síðani vit javnaðarmenn komu
inn á Løgting, hava vit staðið í
víggi móti sambandinum, bæði í
føroyskum tjóðskaparmálum og
í mentunarmálum. Tað hevur
aldrí svitast, at táíð-goldið hevur
um at vart og nort hin rætt-
visuliga og heilt natúrliga rætt,
ið føroyskt mál eigur og má
eiga í Føroyum, tá hava Føroya
javnaðarmenn altíð verið millum
teir, ið mest lögdu fyrri við at
hevja Føroya máls rætt.

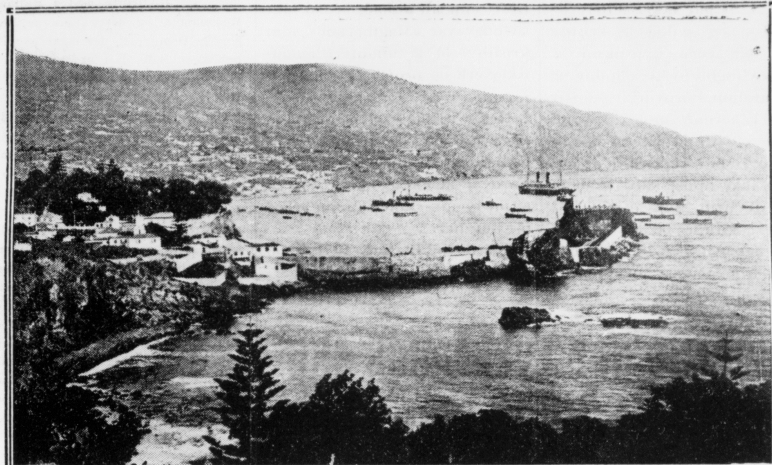
Sambandið hevur, síðani tað
var fíhrt, ikki prógvað at hava
aðra uppgávu, enn at fjotrað
Føroya mál, Føroyar og Føroy-
ingar meiri, enn tað til dags er
hepnast teimum. Sambandið
hevur tí ongantíð troðkað seg
á odda til at vart okkara tjóð-
skapsliga rættindi, hvørki hini
málsliga ella onnur. Og táíð
sambandið hevur líkið sær fyrri
at verða kleppur fyrri føroyskum
framburðsstarvi og haft fyrri
føroyskum rættindum, so kann
tað ongan undrað, at teir eisini
eru sintir til at málabinda móð-
urmálsins rætt.

Sambandsflokkurin dylur ikki
fyrri moldvørpustarvi sínum.
Og tað kann royna so dúgliga
tað vil, tað vil aldri eydnast at
forað Føroya málið á leið fram
til sín natúrliga rætt.

„Dimma“ er tí alt ov langt úti,
táíð hon talar um sleymaskifti
innanfyri Føroya javnaðarflokk
í samanburði við tað, ið eg bar
fram á tingi sum framsogu-
maður flokksins, táíð sákin um
føroyskt rættarmál var til við-
gerðar. Okkara stóða í máls-
ligum spurningum er óbroytt,
og her standa vit ásamt øll
tíðarinnar natúrliga krøv um
Føroya máls rætt í Føroya landi.
Vit víkja ikki og tagna ikki,
fyr enn Føroya mál er komið
aftur á allar landsins aðalassar,
eisini við dómstólarnar.

M. S. Viðstein.

Vakurt ófriðastað.

Mynd frá havnastaðnum Funchal á Madeira, har ófriður hoyrir til „dagsins ordan“.

Minnir frá Íslandi.

Ingimar Jónsson.

Vetrarnar 16—17 og 17—18
sást ofta í fyrilestrastovu Há-
skúla (Universitet) Íslands ein
kátur, hugsandi og av natúrunni
vitugur maður, við miklum,
breiðum, holum og slottum aft-
uráhallandi enn; annað hvørt
mátti hann vera stórklókur ella
hitt mótsalta; tað fóreingin vill-
ur av. Eygur hans vóru mild,
men gjøgnumtrongjandi, so ein
fann tað, eins og hann gransk-
aði sálarlív viðtolumannsins við
fyrstu ferð at líta á hann. Og
tað hugsun, hann fekk sær um
viðkomandi, var ikki bert oftast,
heldur altíð røtt. Álfarsmikil
tá skemtingasamur út í ystu
æsar. Skáld, yrkti stuttligorindir
um okkum áhoyrarar og ofta
um røðumannin og tá helst um
Alex. dr. og viðhvørt um Aug.
prof., men einans gaman. Fá-
tækur, men embætisprógv vildi
hann hava. Styðjaði seg fram
við teimum hjáverkum, hann
fekk og fúsar til alt arbeiði,
sum gav nokur oyru í luman.

Av tilviljun ótu vit saman eina
tíð. Við horðhaldið var hann
lív og andi og hin kátasti, men
altíð hin siðiligasti. Í samveru
hansara var tað, eins og tung-
lyndi broyttist í glaðlyndi.

Hann gifti seg í skúladagun-
um við góðari gentu, og harav
var tað honum sjálvsagt enn
tyngri peningaliga at læra. Hann
var so heppin um somu tíð at
fáa kennarastovu í Havnafrið,
har hann virkaði í 3 ár. Lærði
síðani víðari á Háskúlanum og
fekk prestsprógv nakað eftir tað.
Og maðurin heitir Ingimar

Jónsson, hann, sum í næstlein-
asta blaði segði nokur orð um
íslendsk viðurskiftir.

Skjótt fekk hann prestsembæti
og starvaði í tí í 6 ár. A hes-
um árum hugsaði hann mest
um at fáa í lag realskúla á Ís-
landi.

Og hugsun hansara varð virku-
ligleiki; skúlan stovnaði hann
fyrri tveimum árum síðani, og
er hann sjálvur fyrirstøðumaður
hans.

Skúlin hevur eydnast og vaks-
ið, og seinasta vetur vóru 150
næmingar á honum. Enn er
ikki, men komandi ár verður
kanska bygt skúlahús. Tað eru
longu fleiri fastir kennarar við
skúlan.

Hesin skúli er í skemt nevnd-
ur Javnaðarskúlin. Og tað kem-
ur av tí, at Ingimar altíð hevur
verið og er ein við bestu monn-
um Javnaðarmannaflokksins ís-
lenska. Ofta hevur hann verið
settur á ymsar valglistar, men
mest fyrri at savna stemmur,
hugsu eg; tí hann er nógv av-
hildin, men sjálvur vil hann
helst ikki hava onnur opinber
størv en tæy, sum hann hevur.

Politisku mólstøðumenn hans
røðast hann á opinberum fund-
um — ikki vegna klandurs og
ljótt orðalag — nei; hann er
altíð hin sami; stillur og róligur,
djúphugsandi, hjartskoðandi og
hefir miklar talugávu, og hans-
ara sannföring rokkast ikki.

31. juli seinast hittust vit her
í Havnini. Hann var við konu
sini á leið til Danmark á kenn-
arasamkomu har (Danmark hev-
ur leingi verið á odda í ment-
unarlivinum). — Hann var hin
sami enn sum áður á allan hátt.
Einki broyttur — uttan kanska
vakrari útlit, sum tæy flestu

glaðlyndu menniskjur hava fram
fyrri hini og serliga tæy, sum
littlar og ongar sorgtungar byrð-
ur hava. Og kona hansara sær
eisini eins væl út nú sum fyrr.

Harri Ingimar er rúm 40 ára
gamall.

Eg heilsaði hjúnunum, ynskti
teimum gott ferðalag og spurdi:
»Nú, ert tú eisini hin sami
enn politiskt?»

»Ja, tað veitst tú. Eg havi
altíð verið og eri og kann ikki
verða annað enn Javnaðarmað-

ur; tað er hin einasta rætta
politikkine.

Lógvatak hansara var eins
hjáartaligt nú sum fyrri 12 árum
síðani.

N. A. Eidesgaard.

Danskur javnaðarmaður sigur sannleikan um hin føroyska sambands- politikkinn.

Anton Nielsen, blaðstjóri frá
Frederikshavn, hevur í donsk-
um javnaðarbløðum skrivað
greinir um hitt nýggja til-
boðið, 10-ára figgjarskrá rík-
isstýrissins. Í hesari grein
nemur hann sjálvandi við sam-
bandspolitikkinn, og um hann
sigur Anton Nielsen m. a.:

»Sambandsmændene elsker(!)

Danmark, saa det undertiden
fryser dem ud af Halsen i
dannebrogfarvede Strimler —
vel at mærke saa længe Dan-
mark betaler!

Er der derimod Udsigt til,
at Danmark vil kræve, at det
færoske Samfunds Medlem-
mer forholdsmeessig skal yde
dette Samfund, hvad danske
Skatteydere maa betale til det
danske Samfund, saa bliver
Sambandsmændene Færingar.
Saa bliver Kærligheden til
Danmark kølig.»

Friðarlig gøtumynd

frá Madeira (Funchal).